

hold til boligområdet. For her har vi at gøre med nogle boliger, der får meget i offentlig støtte. De her nye friplejeboliger er jo ikke undtaget offentlig støtte, men får lige så meget støtte som de almindelige plejeboliger, vi kender i dag. 75.000 kr. i snit i det første år pr. bolig får man i offentlig støtte. Hvert eneste år skal man have det, også i årene efter. Det er mange penge.

Forskellen er bare, at kommunerne ikke kan anvise ældre borgere til de nye friplejeboliger. Det er ikke alle, der kan komme ind i de her boliger. Du skal have det rigtige efternavn, og du skal være i den rigtige loge, så kan du komme ind. Men kommunen og det offentlige, som skylder mange penge ind, har ikke en mulighed for at bruge de boliger.

Er det virkelig Dansk Folkepartis boligpolitik i 2006, at når der er offentlige kroner med, skal der ikke være en modydelse, som man kan trække på? Det bør da være rimeligt, at kommunerne får den modydelse, at de kan få nogle pladser i det her plejehjem, hvis pladserne er der.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er netop det, det her forslag lægger op til. Når vi taler om plejeboliger uden for den kommunale boligforsyning, er det sådan i dag, at en kommune kan nægte at visitere en borger til det pågældende plejehjem, og det er jo det, vi gør op med i det her forslag. Nu er det muligt for en borger at flytte ind på et friplejehjem.

Jeg ved, at der er ældre mennesker – nu snakker jeg specielt om Margrethe Hjemmet i Roskilde, for det er det amt, jeg kommer fra – der meget gerne vil flytte på Margrethe Hjemmet, men efter de gamle regler er der en barriere for, at de kan flytte ind på det hjem, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Når vi skal snakke om en god eller dårlig boligpolitik, så synes vi faktisk i Dansk Folkeparti, at det er god boligpolitik og god skik, at ældre mennesker har et frit valg; at man kan vælge et hjem at bo i, som har et særligt værdigrundlag. Det kan være et kristent værdigrundlag, det kunne f.eks. også være ældre indvandrere, der ikke taler dansk, og som kunne få deres eget plejehjem osv. Vi synes faktisk, at det er en god skik og en god boligpolitik.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jamen det her giver jo ikke det frie valg til den enkelte. Det giver det frie valg til fru Fernando

Møhge, som er i den rigtige loge, og som har det rigtige efternavn. Men arbejdsmand Hansen, der ikke er i den rigtige loge eller har det rigtige efternavn, kan ikke flytte ind i de her friplejeboliger, hvis ejeren ikke vil have det.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg ved ikke, hvorfor hr. René Skau Björnsson lige henviser til loger, altså om ordføreren tænker på Odd Fellow-logen, eller hvad ved jeg. Der er mange, mange typer friplejehjem. Vi kan jo se det på listen fra OSI over alle de plejehjem, de faktisk har, og som de er organisation for. Det er kristelige organisationer, og det er humanitære organisationer.

Når man ser på, om det er plejehjemstyper, som kun bliver for rige, er der jo netop det ved det, at der er taget højde for, at huslejeniveauet i den private friplejebolig ikke må være højere end i alment boligbyggeri. Så det sikrer, at fattig som rig kan søge ind i sådan en bolig.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er korrekt, at man kan søge ind, men det er friplejehjemmet, der bestemmer, hvem der kommer ind. Dermed kan man få den her forskelsbehandling.

Men der er noget, jeg egentlig godt vil tage fat i. Jeg er helt sikker på, at fru Pia Kristensen, når hun taler om Margrethe Hjemmet i Roskilde – det kan også være Sct. Jørgensbjerg, og der er mange andre plejehjem i Roskilde – ved, hvordan beboerne rent faktisk er stillet. De er dårlige. De er ikke i stand til af egen kraft at kunne gøre ret meget.

Derfor vil jeg godt høre, om Dansk Folkeparti ikke mener, at man rent faktisk her har lagt op til noget, som nærmest er uartig. Man forestiller sig, at der blandt plejehjemmets beboere skal vælges en beboerrepræsentant, og som der står i bemærkningerne fra ministeriet, så må beboerrepræsentanten rette henvendelse til kommunen, hvis der sker noget, som ikke er korrekt, hvad angår huslejevarsling og huslejeafstættelse. Er det næsten ikke uartig at forestille sig, at der blandt en gruppe plejehjemsbeboere skal kunne vælges en repræsentant, der skal kunne rejse sager i huslejenavn og rejse sager over for kommunen? Skylder vi ikke vores ældre en større grad af tryghed, når de først når deres sidste dage på plejehjemmet?